

Казки на ніч

Як святий Николай подавав палиці

Як святий Николай подавав палиці Прийшов парубок дівку сватати.

— Але я,— каже дівка,— як всерджуся, то буду сидіти на печі, аж мені шмарок до печі примерзне.

— А я,— каже парубок,— як всерджуся, а вип'ю склянку води, то кров у мені льодом стине; вип'ю другу, кров у мені огнем горить; вип'ю третю, то би-м з цілим світом бився.

Ну, добре, побралися. Десь якось жінка всердилася, вилізла на піч та й сидить, а шмарок аж до печі висить. То й що робити? Скочив чоловік до сусіди.

— Ходіть,— каже,— до мене, влізьте на під, там є дванадцять палиць, а в стелі над піччю проверчена дірка. Як я крикну: «Святий отче Николаю, подай палицю!»,— то ви мені крізь дірку палицю подасте.

— Добре.

Вертається той до хати, жінка сидить, уже шмарок до печі примерзає. Взяв він три склянки, поставив на стіл, поналивав води, а нічого не каже. Випив одну — ходить, ходить — нічого. А тота дивиться з печі, що з того буде. Випив другу, надувся — такий червоний, як грань. Знов ходить по хаті. Випив третю та й до жінки, як крикне:

— Святий отче Николаю, подай палицю! А палиця лізе крізь стелину. Як той почне латати жінку, як почне! Тота нічого, ані писне. Поламалася палиця.

Той знов кричить:

— Святий отче Николаю, подай палицю! І знов палиця лізе, знов той б'є, б'є, аж поламав. І так одинадцять палиць. Той знов кричить:

— Святий отче Николаю, подай палицю! Палиця лізе. «Ов,— гадає собі жінка,— біда! Той мене й на смерть уб'є, а Николай усе йому буде палиць подавати». Та до нього:

— Не буду вже, не буду! Не виганяй душі з тіла!

— Ну, коли так, то ще ліпше! І вже відтоді не сердилася.